

sigtsmæssigt, uden at vi falder over hinanden og vores velvillighed, men kan prioritere og lave noget sammen i det ene regi, noget i det andet og noget bilateralt.

Så til fru Annette Just: Jeg vil godt tillade mig på de af mine samarbejdskollegeres vegne, der kommer fra Grønland og Færøerne, at sige, at der i hvert fald er to områder i den nordiske kreds, som er utrolig glade over, at der er noget, der hedder nordisk samarbejde, og som har meget, meget glæde af, at der er noget, der hedder rigsfællesskab. Jeg tillader mig at nævne det her, fordi der som i mange andre sammenhænge bliver sat spørgsmålstegn ved, hvordan det fungerer. Det arktiske samarbejde, hvor ikke mindst Danmark har støttet Grønland i at få stablet det på benene, som vi nu kender, fungerer, og det gælder også samarbejdet i Barentshavet.

Jeg er fuldstændig overbevist om, at Island, Norge, Færøerne og Grønland føler meget stærkt for det samarbejde, vi kalder det nordiske samarbejde, og jeg vil godt garantere, at så længe, regeringen har ansvar for det her, og jeg er sikker på, at det også gælder, hvis der kommer en anden regering, vil Danmark ikke svigte det nordiske samarbejde. Vi har et klart ansvar for og en klar interesse i at holde den nordiske kreds sammen, for selv om den nordiske kreds består af flere forskellige folk, som har hver deres problemer at slås med, har den nogle fælles værdier. Det mener jeg der er utallige eksempler på.

Til allersidst eller næstsids vil jeg sige til fru Jette Gottlieb, at jeg selvfølgelig mener, at Amsterdam har nordisk vægtning. Hr. Ole Stavad nævnte en række områder, der var blevet prioriteret i EU-samarbejdet, som samtidig er nordiske fællesprioriteringer. Det kan simpelt hen ikke bortforklares. Det er rent historisk dokumenterbart, at den prioritering, der ligger i Amsterdamtraktaten, er nordisk præget og har nordisk vægtning.

Så vil jeg sige til fru Jette Gottlieb, at det er fint at sige, at det nordiske samarbejde kan være model for en lang række samarbejdsrelationer. Det er jeg enig i, og det kopieres også mange andre steder i verden, men det nordiske samarbejde og den måde, det har fungeret på, kan ikke erstatte eller være alternativ til EU-samarbejdet; det er et supplement. Det er en side af et internationalt samarbejde, som vi ikke vil være foruden, og som vi ikke kan undvære, men det kan ikke erstatte EU-samarbejdet.

Så skal jeg sige kort til fru Pia Kjærsgaard, at selvfølgelig kan vi leve med, at budgettet strammes en lille smule, og at det altid er vigtigt at prioritere ressourcerne.

Til allersidst til hr. Søren Hansen: Jeg noterer mig selvfølgelig de citater, der er blevet nævnt fra talerstolen, som kulturministeren er ophavsmand til. Dem tager jeg med mig hjem, om man så må sige. Forstå mig ret: Der er måske nok et problem for ministre, som ikke selv har været parlamentarikere, hvis jeg nu skal nævne en forklaring, for når man sidder i Nordisk Kulturfond, som jeg ved hr. Søren Hansen gør, og hvor jeg selv har haft den meget store glæde at sidde, sidder man jo konkret med en rimelig stor ramme midler, og de nordiske landes regeringer har sagt: Værsgo! Dér fordeler man midler til venskabsbysamarbejde og en lang række tværgående kulturelle aktiviteter.

Kaospiloterne i Danmark er virkelig blevet understøttet i det mest kritiske øjeblik. For Nordisk Kulturfond er Kaospiloterne historie. Der var ikke så mange andre nordiske lande, der forstod, hvad Kaospiloterne var for noget, og det krævede faktisk temmelig meget af de danske medlemmer af Nordisk Kulturfond at forklare de andre nordiske lande, hvad det var for noget i Århus, og hvad Århus Festuge var for noget. Men de hørte på det, de tog chancen, og de bidrog også med nordiske midler til Kaospiloterne. Det vil jeg huske at fortælle kulturministeren om.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Ole Stavad havde et direkte spørgsmål til mig og en opfordring, som gik på at give – ikke alle ministrene, men et passende udvalg kunne jeg forstå – en opsang for det manglende nordiske engagement.

To bemærkninger om det. Den første er, at jeg faktisk på et af de seneste ministermøder har understreget, hvor vigtigt det var, at ministrene engagerede sig i det nordiske samarbejde. Vi har endda også gjort det, at vi, hvad jeg synes er helt naturligt, har ændret datoen for det næste regeringsmøde her i Danmark netop under henvisning til det nordiske samarbejde, som i øvrigt denne gang vil have deltagelse af seks ministre fra Danmark, nemlig udover ministeren for nordisk samarbejde mig selv, udenrigsministeren, forsvarsministeren, miljøministeren og fødevarerministeren.

Jeg har noteret mig hr. Ole Stavads bemærkninger om beskæftigelsen og arbejdsministeren